

Przegwizdane

Renata Przemyk

Żyję bardzo blisko Wisły, czasem jest mi źle
Staje się to oczywiste, jeśli myśli się
Noszę buty od Syreny , od Próchnika płaszcz
Do poduszki włączam radio, tuż nad ranem
Trochę charczy, ale później mówi tak:

Tam gdzie głowy pełne whiskey, straszy cygar jeź
Żyje facet co się śmieje z siebie pewnie też
Ma pepegi rozdeptane, zabłocony płaszcz
Zjawia w knajpie, choć zamieć, tuż nad ranem
Na barmana palcem kiwa, mówi tak:

Niby wszystko jest all right
Oby to był film nie slajd
Nie lubię, gdy urywa się
Wtedy kiedy świat karuzeli wart

W sumie wszystko jest okej
Ale forszę zrobił Jack
Tu wpadłem, tutaj napić się
I posłuchać jak stary Murzyn gra

Więc odrywam od poduszki pogniecioną twarz
Nogi biegną mi przy łóżku w solo saksu takt
Pstrykam palcem na autobus, tramwaj dzwoni w mgle
Szukam knajpy tuż przed wschodem lub za rogiem
A tymczasem się wyłania polski jazz

Niby wszystko jest okej
Ale skończył się mój sen
A w knajpie zamiast paru piw, mleko dają mi
I zbyt polski dżem.